

mod en anden person (»skyldneren«) er undergivet den lov, som i henhold til denne konvention skal anvendes på aftalen mellem overdrageren og erhververen.

2. Den lov, som finder anvendelse på den overdragne fordring, afgør spørgsmål om fordringens overdragelighed, forholdet mellem erhververen og skyldneren, betingelserne for, at overdragelsen kan gøres gældende mod skyldneren, samt spørgsmål om, hvorvidt skyldneren er blevet frigjort for sine forpligtelser.

Artikel 13

Subrogation

1. Når en person (»fordringshaveren«) har en ved aftale stiftet fordring mod en anden (»skyldneren«), og en tredjemand er forpligtet til at fyldestgøre fordringshaveren eller har fyldestgjort denne i henhold til en sådan forpligtelse, skal den lov, som finder anvendelse på tredjemandens forpligtelse til at fyldestgøre fordringshaveren, afgøre, hvorvidt tredjemanden over for skyldneren kan udøve de rettigheder, som fordringshaveren havde mod skyldneren efter den lov, som skal anvendes på forholdet mellem disse, og, i bekræftende fald, hvorvidt han kan gøre dette i fuldt eller kun i begrænset omfang.

2. Samme regel finder anvendelse, hvor flere personer er forpligtede ifølge den samme ved aftale stiftede fordring, og en af disse har fyldestgjort fordringshaveren.

Artikel 14

Bevisbyrde m.v.

1. Lovvalget i henhold til denne konvention omfatter også lovformodnings- og bevisbyrde regler, som opstilles i kontraktretten i den lov, som skal anvendes i henhold til konventionen.

2. Bevis for en aftale eller en viljeserklæring kan føres ved ethvert bevismiddel, som er anerkendt i domstolslandets lov eller i en af de i artikel 9 angivne love, i henhold til hvilken aftalen eller viljeserklæringen er gyldig med hensyn til form, forudsat at sådan bevistførelse kan gennemføres for domstolen.

Artikel 15

Udelukkelse af renvoi

Hvor konventionen foreskriver anvendelse af loven i et bestemt land, skal dette forstås som en henvisning til de i dette land gældende retsregler med undtagelse af landets internationalprivatretnlige regler.

Artikel 16

Ordre public

Anvendelse af en regel i en ved konventionen udpeget lov kan kun undlades, såfremt denne anvendelse ville være åbenbart uforenelig med grundlæggende retsprincipper (»ordre public«) i domstolslandet.

Artikel 17

Ingen tilbagevirkende kraft

Denne konvention skal i en kontraherende stat anvendes på aftaler, der er indgået efter det tidspunkt, hvor konventionen er trådt i kraft i den pågældende stat.

Artikel 18

Ensartet fortolkning

Ved fortolkningen og anvendelsen af de foranstående ensartede regler skal der tages hensyn til deres internationale karakter og til det ønskelige i, at der opnås ensartethed ved deres fortolkning og anvendelse.

Artikel 19

Stater med mere end ét retssystem

1. Omfatter en stat flere territoriale enheder, som hver har sine egne retsregler vedrørende kontraktlige forpligtelser, skal hver territorial enhed anses for et land ved fastlæggelsen af den lov, som skal anvendes i henhold til konventionen.

2. En stat, i hvilken forskellige territoriale enheder har deres egne retsregler vedrørende kontraktlige forpligtelser, er ikke forpligtet til at anvende konventionen i tilfælde, hvor der alene er tale om valg mellem lovene i sådanne enheder.

Artikel 20

Forrang for fællesskabsret

Denne konvention berører ikke anvendelsen af bestemmelser, som på særlige områder fastsætter lovvalgsregler vedrørende kontraktlige forpligtelser, og som er eller bliver optaget i retsakter fra De europæiske Fællesskabers institutioner eller i nationale love, der er harmoniserede til gennemførelse af sådanne retsakter.